

การศึกษาความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในกรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ศึกษาการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงและศึกษาความเห็นของประชาชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยการแบ่งชั้น (Stratified Sampling) นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน เป็นประชาชนผู้ประกอบอาชีพระดับพื้นฐานอายุ 15-30 ปี จำนวน 350 คน กลุ่มตัวอย่างนักเรียน โรงเรียนเอกชนและรัฐบาลแบ่งตามเขตพื้นที่การศึกษา กลุ่มตัวอย่างคนงานหรือพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมแบ่งตามประเภทของอุตสาหกรรมการผลิต 6 ประเภทตามพื้นที่ต่างๆ จากโรงงานที่มีพนักงานมากกว่า 100 คนขึ้นไป กลุ่มผู้ประกอบการค้ารายย่อย และกลุ่มผู้ประกอบอาชีพให้บริการ กำหนดให้สอดคล้องกับพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มอุตสาหกรรม รวม 750 คน เครื่องมือ ที่ใช้เก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ คำถามวัดความเข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 25 ข้อ คำถามพฤติกรรม การปฏิบัติ 25 ข้อ ความเห็นเกี่ยวกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 10 ประเด็น

ผลการศึกษาความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวม ประชาชนกรุงเทพมหานคร มีความเข้าใจปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับดีพอใช้ คะแนนเฉลี่ย โดยรวม 19.08 (ประมาณร้อยละ 76) ผลการเปรียบเทียบระหว่างประชาชนเพศชายกับเพศหญิง และระหว่างประชาชนผู้ประกอบอาชีพ พบว่า ความแตกต่างของความเข้าใจหลักเศรษฐกิจพอเพียง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการศึกษาพฤติกรรมกรรมการดำเนินชีวิตของประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลในภาพรวม พบว่า ประชาชน มีพฤติกรรมด้านการใช้จ่ายพอประมาณมีพฤติกรรมอยู่ในระดับบ่อยครั้งถึงเป็นประจำ ด้านความรอบคอบมีพฤติกรรมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ด้านความมีเหตุผลมีพฤติกรรมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ด้านการช่วยเหลือครอบครัวมีพฤติกรรมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมแก้ปัญหาในครอบครัว นักเรียนมีพฤติกรรมระดับนานๆครั้ง ประชาชนมีพฤติกรรมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ถึง นานๆครั้ง ด้านการช่วยเหลือสังคม ด้านการใส่ใจสิ่งแวดล้อม ส่วนด้าน การพัฒนางานให้ก้าวหน้า มีพฤติกรรมอยู่ในระดับนานๆครั้ง

ผลการศึกษาพฤติกรรมของประชาชน 5 กลุ่มย่อย คือ นักเรียนโรงเรียนเอกชน นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล พนักงานในภาคอุตสาหกรรม ผู้ให้บริการ และผู้ประกอบการค้ารายย่อย พบว่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านความมีเหตุผล การดูแลสิ่งแวดล้อม การช่วยเหลือครอบครัว การช่วยเหลือสังคมและด้านความรอบคอบ ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านการใช้จ่ายอย่างพอประมาณ และการพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้า

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยคำร้อยละ พบว่า ประชาชน ส่วนมาก มีความเห็นสอดคล้องกันว่า หลักเศรษฐกิจพอเพียงจะช่วยพัฒนาสังคมได้ และเห็นด้วยที่ทุกครอบครัวต้องทำงบประมาณค่าใช้จ่าย และเห็นด้วยว่าการดำเนินชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้สบายภายหลัง

ประชาชนส่วนมาก ไม่เห็นด้วยในประเด็นที่ว่า การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้มีเพื่อนน้อยลง ประเด็นของการทำอะไรๆไม่ควรเสี่ยงต่อการสูญเสียหรือความผิดพลาดจนน่าจะเป็นอันตราย ไม่เห็นด้วยที่ว่าการพัฒนาประเทศตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงจะทำให้เศรษฐกิจชะลอตัว และไม่เห็นด้วยที่ว่า การขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจพอเพียงควรเป็นของรัฐบาลและนักวิชาการ

ความเห็นเกี่ยวกับวิธีการสร้างเครือข่ายผลักดันให้เกิดการพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจแบบพอเพียง ประชาชนกรุงเทพมหานคร เห็นว่าวิธีการที่ควรนำมาใช้สำหรับการสร้างเครือข่ายเศรษฐกิจพอเพียงมากเป็นอันดับแรกคือ การกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือในทุกองค์กร รองลงไป (ร้อยละ 58.7) คือ รายการโทรทัศน์เสนอตัวอย่างวิธีการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง การจัดการอบรม/สัมมนา/เวทีเสวนาเศรษฐกิจพอเพียง(ร้อยละ 57.5) กำหนดเป็นนโยบายในหน่วยงานการทำงานของรัฐบาล (ร้อยละ 54.0) ประเด็นอื่นๆได้แก่ กำหนดในหลักสูตรการเรียนในสถานศึกษา สื่อมวลชนทุกประเภท ประชาสัมพันธ์ กำหนดให้ทุกหน่วยงานทำแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงชัดเจน และ สร้างเครือข่ายความร่วมมือแลกเปลี่ยนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างชุมชน ความเห็นของนักเรียนกับผู้ประกอบอาชีพแตกต่างกันเล็กน้อย และมีร้อยละของความเห็นใกล้เคียงกัน(ร้อยละ 51.7-49.3) ความเห็นอื่นๆนอกเหนือจากนี้มีเพียงเล็กน้อย

The objectives of this research are to study an understanding of the sufficiency economy, to study conducting a sufficiency economy-based life, and to study opinions of population in Bangkok and its peripheral areas about the philosophy of the sufficiency economy. The sampling groups are specified by the stratified sampling. They are composed of 400 persons as senior high school students who are over 15 years old and 350 people, aged between 15 to 30, who make a living at basic level. The group of students, according to the educational areas, is divided into students from private schools and public schools. The group of workers or employees in the industrial factories, according to areas and 6 main categories of manufacturing industry, which each factory employs more than 100 employees. The group of small vendors and service providers are specified consistently with areas of the sampling group of the industry. The total number is 750 persons

The tool to collect the data is structured interview. Three parts of questions are set in order to collect information as: Twenty-five questions to assess understanding on philosophy of the sufficiency economy, twenty five questions of behavior, ten questions on opinions toward the sufficiency economy.

The study on an understanding of philosophy of the sufficiency economy: As a whole, an understanding on the sufficiency economy of people in Bangkok was fairly good. An average score was of 19.08. (Approximately 76%) As a result of compared males to females, and people with occupations to students, the differences in understanding of principles of the sufficiency economy were not statistically significant.

The study on behavior of people who lived in Bangkok, in general, people's behavior towards moderate spending were at frequent to regular levels, towards circumspection were at frequent level, their behavior towards rationality were at frequent level, their behavior towards helping their families were at frequent level except for the students' behavior towards taking part in finding solutions for domestic problems was at seldom level. People's behavior were at frequent to seldom levels towards social participation and helping, environment care. Their behavior towards career advancement were at seldom level.

The comparison of sufficiency economy-based behavior of people in Bangkok were classified into 5 groups as private school students, public school students, employees/ industrial workers, vendors and service providers. It was found that:

Different groups of people in Bangkok, according to the philosophy of the sufficiency economy, behaved towards rationality, environment care, domestic help, social help and toward circumspection, with statistic significant differently. Different groups of people, according to principles of the sufficiency economy, did not differently behave towards sufficiency spending and towards job/ career development.

The study of people's opinions about the philosophy of the sufficiency economy, by percentage, it was found that almost people were consistent that the sufficiency economy would be able to develop the society and agreed that every family had to calculate its budget estimate, sufficiency economy-base living would gain benefit later and on the issue of applying principles of the sufficiency economy in the capital

Most people were not agree on these issues: Principles of the sufficiency economy would make them have less friends. On the issue of whatever action was done, it ought not to take a risk or make a fatal error. The issue of developing the country, according to the sufficiency economy, would slow the economy down. Two thirds of the people disagreed with this issue. Most of them disagreed that the sufficiency economy ought to be driven by the government and academics.

For the issue of opinions about suitable approaches to build networks of the sufficiency economy-based development, it could be summarized that sixty-two percent was consistent that to build networks of the sufficiency economy ought to be encouragement to cooperation in every organization. The next most suitable approaches were television programs providing examples how to live according to the sufficiency economy (58.7%), training/ seminars/ seminar forums for the sufficiency economy (57.5%), policy formulation for public agencies (54.0%). For other issues were formulating curriculums, every mean of communications in order to make public relations, assigning every agency to obviously provide operational plans for driving the sufficiency economy, and building networks in order to exchange sufficiency economy-based ways of life among communities. (51.7% - 49.3%). Other opinions above these were only little.